

Oefening perspectivische lenigheid:

Stap in de schoenen van... (en uit je eigen schoenen!)

Deze oefening gaat over meerzijdige partijdigheid, een grondhouding vanuit de systeembenadering die ervan uitgaat dat ieder 'gelijk' heeft vanuit zijn/haar positie in het systeem, context, culturele achtergrond en persoonlijke kenmerken. Om het kind/ de cliënt goed te begrijpen en recht te kunnen doen in zijn unieke situatie is een helpende stap om je actief te verdiepen in zijn perspectief.

Casus 1 STAP IN DE SCHOENEN van AMIR

Amir is 50 jaar oud, 8 jaar geleden gevlucht uit Syrië, waar het oorlog was en hij met zijn gezin alles halsoverkop heeft moeten achterlaten. Hij is vader van drie tienerkinderen. In Syrië had Amir een goede baan in het ziekenhuis en een mooi huis in de wijk waar hijzelf ook is opgegroeid. Hij was een rustige, trotse man. Zijn vrouw runde het gezin

In Nederland lukt het hem tot op heden niet om werk te vinden op zijn oude niveau. Hij heeft een kleine baan bij Post-NL. Zijn vrouw is actief in een groep Syrische vrouwen die nieuwkomers ondersteunt. Het gezin woont in een kleine flat in het centrum van de stad. De oudste zoon van 16 heeft veel schoolverzuim; hij vertrekt 's ochtends op tijd van huis maar komt niet aan op school. Vanuit school zijn zorgen geuit aan de ouders en er is hulp geadviseerd, Amir weigert die hulp.

Stap 1

Wat weet je over Amir? Welke (algemene) kennis over culturele achtergrond, context, impact van transities, ingrijpende levensgebeurtenissen e.a., is relevant in deze casus? Hoe is dit van invloed op zijn situatie en welbevinden? Welke vragen zou je Amir willen stellen?

Wissel uit en inventariseer.

Stap 2

Van denken over ('ik kan me voorstellen dat...') naar je echt verplaatsen in deze cliënt:

Met kennis die je hebt over de context van de ander, ga je letterlijk op zijn/haar plek staan en exploreer je: hoe is het met je, wat voel je, denk je, waar maak je je zorgen over en waarom, wat is voor jou belangrijk vanuit jouw achtergrond, je geloof, je normen en waarden, vanuit wat je hebt meegemaakt, wat zijn je wensen, je angsten etc.?

Stap 3

Vanuit Amirs perspectief: wat heb jij nodig om gemotiveerd te worden voor passende hulp voor je zoons schoolverzuim? Hoe begrijp je Amirs weigering voor hulp. Wat zijn do's en don't's voor de betrokken zorgverlener? Geef concrete tips voor je insteek.

Oefening perspectivische lenigheid:

Stap in de schoenen van... (en uit je eigen schoenen!)

Deze oefening gaat over meerzijdige partijdigheid, een grondhouding vanuit de systeembenadering die ervan uitgaat dat ieder 'gelijk' heeft vanuit zijn/haar positie in het systeem, context, culturele achtergrond en persoonlijke kenmerken. Om het kind/ de cliënt goed te begrijpen en recht te kunnen doen in zijn unieke situatie is een helpende stap om je actief te verdiepen in zijn perspectief.

Casus 2 STAP IN DE SCHOENEN van KELLY

Kelly (33) heeft steeds meer last van somberheid, piekeren en slapeloosheid. Dit heeft ze 6 jaar geleden ook gehad. Ze voelt zich vast zitten en mist de energie voor de dagelijkse dingen. Haar partner Willem werkt veel uren dag en nacht als taxichauffeur. Hij is betrokken op de kinderen (Hakim 5 en Noa 3), maar heeft weinig tijd voor ze door zijn onregelmatige werk.

Kelly heeft al jaren stress van de schulden door de toeslagenaffaire); ze besluit na lang wikken en wegen om weer te werken en de kinderen naar de opvang te brengen. Echter opnieuw wordt de Toeslag in beslag genomen. Kelly houdt het werk niet langer vol en meldt zich ziek. Ze is somber en moe.

School trekt aan de bel vanwege zorgen over Hakim. Hij is een levendige slimme jongen. School signaleert een negatieve spiraal: hij is moe, slechte concentratie, komt vaak te laat, heeft geen eten bij zich, als hij voetbalt met jongens op het schoolplein is hij zo fanatiek dat het ontaardt in ruzies.

Kelly wil geen hulp voor Hakim of in haar gezin. Ze heeft zelf slechte ervaringen met jeugdhulp. Ze besluit – met lood in de schoenen- via de huisarts naar een psycholoog te gaan voor haar somberheid.

Stap 1

Wat weet je over Kelly? Welke (algemene)kennis over achtergrond, context, maatschappelijke positie, ingrijpende levensgebeurtenissen, e.a., is relevant in deze casus? Hoe is dit van invloed op haar situatie en welbevinden? Welke vragen zou je Kelly willen stellen?

Wissel uit en inventariseer.

Stap 2

Van denken over ('ik kan me voorstellen dat...') naar je echt verplaatsen in deze cliënt:

Met kennis die je hebt over de context van de ander, ga je letterlijk op zijn/haar plek staan en exploreer je : hoe is het met je, wat voel je, denk je, waar maak je je zorgen over en waarom, wat is voor jou belangrijk vanuit jouw achtergrond, je persoonlijke kenmerken, vanuit wat je hebt meegemaakt, wat zijn je wensen, je angsten etc.?

Stap 3

Vanuit Kelly's perspectief: wat heb jij nodig om je veilig en begrepen te voelen om naar je somberheid te kijken? En wat betekent dat voor je opstelling als zorgverlener, geef concrete tips voor je insteek?